

(وَ مِنْ خُطْبَةٍ لَهُ عَلَيْهِ السَّلَامُ) عِنْدَ الْمَسِيرِ إِلَى الشَّامِ: الْحَمْدُ لِلَّهِ كُلَّمَا وَقَبَ لَيْلٌ وَغَسَقَ، وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ كُلَّمَا لَاحَ نَجْمٌ وَ خَفَقَ، وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ غَيْرَ مَفْقُودِ الْإِنْعَامِ، وَ لَا مُكَافَأِ الْإِفْضَالِ. أَمَّا بَعْدُ فَقَدْ بَعَثْتُ مُقَدِّمَتِي، وَ أَمَرْتُهُمْ بِلُزُومِ هَذَا الْمِلْطَاطِ حَتَّى يَأْتِيَهُمْ أَمْرِي، وَ قَدْ رَأَيْتُ أَنْ أَقْطَعَ هَذِهِ النَّطْفَةَ إِلَى شِرْذِمَةٍ مِنْكُمْ مُوْطِنِينَ أَكْنَافَ دَجْلَةَ، فَأَنْهَضَهُمْ مَعَكُمْ إِلَى عُدُوكُمْ، وَ أَجْعَلَهُمْ مِنْ أَمْدَادِ الْقُوَّةِ لَكُمْ. أَقُولُ: يَعْنِي عَلَيْهِ السَّلَامُ بِالْمِلْطَاطِ هَهُنَا السَّمْتُ الَّذِي أَمَرَهُمْ بِلُزُومِهِ وَ هُوَ شَاطِئُ الْفُرَاتِ، وَ يُقَالُ ذَلِكَ أَيْضًا لِشَاطِئِ الْبَحْرِ، وَ أَصْلُهُ مَا اسْتَوَى مِنَ الْأَرْضِ، وَ يَعْنِي بِالنَّطْفَةِ مَاءَ الْفُرَاتِ، وَ هُوَ مِنْ غَرِيبِ الْعِبَارَاتِ وَ عَجِيبِهَا.

هنگام لشکرکشی به شام

ضرورت آمادگی رزمی

ستایش خداوند را سزاست، هر لحظه که شب فرا رسد، و پرده تاریکی فرو افتد. ستایش مخصوص پروردگاری است هر زمان که ستاره‌ای طلوع و غروب کند. ستایش خداوندی را سزاست که نعمتهای او پایان نمی‌پذیرد، و بخششهای او را جبران نتوان کرد. پس از ستایش پروردگار، پیشتازان لشکر را از جلو فرستادم، و دستور دادم در کنار فرات توقف کنند، تا فرمان من به آنها برسد. زیرا تصمیم گرفتم از آب فرات بگذرم و به سوی جمعیتی از شما که در اطراف دجله مسکن گزیده‌اند رهسپار گردم و آنها را همراه شما بسیج نمایم، و از آنها برای کمک و تقویت شما یاری بطلبم (منظور امام از (ملطاط) آنجایی است که دستور توقف داد، (کنار فرات) که به کنار فرات یا دریا (ملطاط) هم می‌گویند. و امام (ع) از کلمه (نطفه) آب فرات اراده کرده که شگفت‌آور است).